

монетарного золота в міжнародних резервах України в 2012 році збільшився на 26,5% — до 1,14 млн трійських унцій [3].

З 28 жовтня 2011 року для того, щоб здати валюту в обмінники або каси банку необхідно пред'явити паспорт або інший документ, що засвідчує особу. Також, у серпні минулого року, НБУ посилив правила покупки валюти, вводячи вимогу з обслуговування одного зовнішньоекономічного договору в одному банку. А МВФ, у свою чергу, наказав НБУ відмінити заборону банкам враховувати у валютній позиції валютні резерви під проблемні кредити. Якщо НБУ виконає цей наказ, то фінансові установи почнуть скуповувати на ринку мільярдні суми, що призведе до значного тиску на валютні резерви регулятора.

Проблеми, що властиві системі валютного регулювання України, тісно пов'язані з загальною економічною і політичною ситуацією в країні і по своїй суті є логічним наслідком процесів, що відбуваються в суспільстві.

Література

1. Жукова М.А. Менеджмент в туристском бизнесе: учебное пособие / М.А. Жукова. — 2-е изд., стер. — М.: КНОРУС, 2006. — 192 с.
2. Концепція державної програми формування позитивного міжнародного іміджу України на 2007-2010 роки [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.mfa.gov.ua/mfa/ua/publication/content/6652.htm>
3. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://minfin.com.ua/2013/02/15/720234/>

Правдзива М. Г.

*«Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності», 4 курс
Нікопольський факультет Запорізького
національного університету
Науковий керівник — к.е.н., доцент Євтушенко Н. О.*

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ РИЗИКОМ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Ризик властивий будь-якій формі людської діяльності, що пов'язано з безліччю умов і факторів, що впливають на позитивний результат схвалюваних людьми рішень. Щоб досягти

успіху у своїй справі, потрібні оригінальні рішення і дії, постійний творчий пошук, мобільність і готовність до впровадження всіх можливих технічних і технологічних нововведень, а це неминуче пов'язане з ризиком.

Основною метою підприємництва є отримання максимальних доходів при мінімальних витратах капіталу в умовах конкурентної боротьби. Реалізація зазначеної мети вимагає порівняння розмірів вкладеного у виробничо-торгову діяльність капіталу з фінансовими результатами цієї діяльності. Разом з тим, при здійсненні будь-якого виду господарської діяльності об'єктивно існує ризик втрат, обсяг яких обумовлений специфікою конкретного бізнесу, при цьому під фінансовим ризиком підприємства розуміється ймовірність виникнення несприятливих фінансових наслідків у формі втрати доходу і капіталу в ситуації невизначеності умов здійснення його фінансової діяльності [1].

Наслідки фінансового ризику впливають на фінансові результати підприємства, вони можуть привести не тільки до певних фінансових втрат, але й до банкрутства підприємства. Тому одним із завдань фінансового менеджера є визначення саме тих складових фінансового ризику, які впливають на діяльність конкретного підприємства.

Фінансовий ризик можна визначити як діяльність суб'єктів господарської життя, пов'язану з подоланням невизначеності в ситуації неминучого вибору, в процесі якої є можливість оцінити ймовірності досягнення бажаного результату, невдачі і відхилення від мети, що містяться в обраних альтернативах [2, с. 57].

Під класифікацією ризиків слід розуміти розподіл ризику на конкретні групи за певними ознаками для досягнення поставлених цілей. Ризики, класифікують за видами, характеристикою об'єкту, сукупності досліджуваних інструментів, комплексності дослідження, джерелами виникнення, фінансових наслідків, характером прояву у часі, рівнем фінансових втрат, можливості передбачення, можливості страхування [3, с. 117].

Процес управління ризиками зазвичай включає виконання наступних процедур: планування, ідентифікація ризиків, якісна і кількісна оцінка ризиків, планування реагування на ризики, моніторинг та контроль ризиків. Засобами дозволу ризиків є їх уникнення, утримання, передача, зниження їх ступеня. Для зниження ступеня ризику застосовуються різні прийоми,

найпоширенішими є: диверсифікація; придбання додаткової інформації про вибір і результати; лімітування; самострахування; страхування.

Головним для фінансового менеджера є управління цими ризиками або такі дії, які дозволили б звести до мінімуму вплив даних ризиків на діяльність підприємства. Тому, для ефективного управління фінансовими ризиками та ризиками взагалі необхідно спиратися на наукові розробки, вміло комбінувати відомі методи і застосовувати їх у щоденній роботі. Головне, щоб система управління фінансовими ризиками була простою, прозорою, практичною і відповідала стратегічним цілям підприємства.

Література

1. http://pidruchniki.ws/1584072043595/finansi/finansoviy_menedzhment_-_kramarenko_go
2. Кинев Ю.Ю. Оцінка ризиків фінансово-господарську діяльність підприємств на етапі прийняття управлінського рішення // Менеджмент у Росії. — 2000. — № 5. — С. 57.
3. Гранатуров В.М. Економічний ризик / У.М. Гранатуров. — М.: Річ і Сервіс, 2003. — 112 с.

Савченко А. М.

«Фінансові ринки», 5 курс

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет ім. Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник — к.е.н., доцент Дегтярьова Н.В.

ОПЦІОНИ ЯК ЗАСОБИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКОМ ФІНАНСОВИХ ДИСБАЛАНСІВ

В умовах сучасного динамічного середовища, бажання інвестора захистити вкладення від цінових ризиків усе частіше перетворюється на необхідність. Інвестиції в цінні папери, сировинні активи похідні контракти можуть мати значний рівень ризику. Зазвичай, для стратегічних інвесторів, небажаним є зниження ціни базового контракту, але за можливості використання угод РЕПО, підвищення цін також може призводити до збитків інвесторів.

Необхідність хеджувати свої позиції призвела до появи і розвитку стокових фінансових інструментів, у тому числі й